

Paperiton Suomi

Vanhan ajan nokkapokkameininki palailee pätkittäin suomalaisen työmarkkinapolitiikkaan. Lakkoilussa ei liikoja lakien perään kysellä, vappumarsseille lähdetään ärhäkämmin kuin vuosiin ja työnantajat vastaavat samalla mitalla.

Juuri nyt ollaan erityisen terhakkaina paperinrullaajien ja sellunkeittäjien joukoissa. Tehtaita ajetaan alas ja ylös kuin Linnanmäen vuoristoradalla ja neuvottelujen tärkeimpiä asiakysymyksiä ovat juupas ja eipäs. Jos työntekijät menevät lakkoon, työnantajat panevat tehtaot kiinni. Jos he sitten aikovat ne avata, työntekijät eivät tule töihin. Jos taas työntekijät haluavat töihin, työnantajat sanovat että ei käy. Ja niin edelleen. Kestänee vielä tovin ennen kuin molemmat osapuolet sattuvat edes osapuulleen samalle tuulelle samaan aikaan.

Miten sitten meidän ulkopuolisten pitäisi suhtautua tilanteeseen? Huolestuneesti, sillä Suomi elää paperista ja sellusta, eikä oikeastaan kukaan ole ulkopuolinen. Siksi meidän kaikkien on kannettava osa vastuusta ja yritettävä lieventää lakkotappioita parhaamme mukaan.

Kaikkein ajankohtaisinta on paperin säästäminen, nyt kun sitä ei juuri tule lisää. Itse kukin voi aloittaa vaikka vessapaperilla. Ei sitä välttämättä tarvitse taittaa kolminkerroin ennen käyttöä; kaksinkertainen ajaa aivan saman asian, kun malttaa pyyhkiä hieman entistä varovammin. Jos lasketaan, että jokainen suomalainen käyttää päivässä 30 ruudullista vessapaperia, määrä voidaan pudottaa 20 ruutuun. Säästöön saadaan yhteensä 50 miljoonaa paperiarkkia, joka merkitsee karkeasti arvioiden 247 000 rullaa vessapaperia päivässä eli runsasta 45 000 tonnia vuodessa. Eiköhän sillä määrällä jo pystytään korvaamaan muutama alasajo.

Vielä enemmän säästyy, jos vessapaperin asemesta käytetään vesihuuhtelua. Vettähan meillä Suomessa riittää, eivätkä vesilaitokset ole ainakaan toistaiseksi lakossa.

Kirjoituspaperia säästyy – tosin ei yhtä paljon kuin vessoissa – kun esimerkiksi kaupan asialistat kirjoitetaan käytettyjen kirjekuorten tyhjälle puolelle, tai vaikka voitotta jääneisiin lottokuponkeihin. Niissä kyllä kuulakärkikynän jälki näkyy, vaikka niissä onkin painettua tekstiä. Kirjeet kannattaa tietysti kirjoittaa mieluiten sähköposteina, kuten jo enimmäkseen tehdäänkin.

Ja nteeksi. Meinas vllan unohtu, ett lehdess kulu paperi enemän ku misä muualla. Siks meiän tomittajien o kannttava krtemme kekon, l. säästettvä painopaperi. Se nnistuu prhaiten tllä tavall lyhentäm. teksti mahd. paljo. Jos ees keskim. 1 krjain saadaa pois joka sansta, jo tämä mittases jutus saataa sästyä 500 kirjaim. tila. Ku 1 krjain vie tila 2 neliömillimetr., paperi kuluts vähen. n. 40x25 mm plänti verta eli 4 palstacm. Koko sivull sääst. o 24 palstacm ja 48-siv. lehessä melk. 12 palstametr., läh. 3 siv. Lukij. saa siis 45-siv. lehen josa on yhtä pal asia ku 48-sivusesa, sen verra van tivistettynä ett sitä tusk huoma. Kolm sivull. paperi säästy joka ikises lehen kpleessa. Se o 6 % paperinkulutuks., l. ei haita vaik koko paperiteoll. seiso kolme viikko.

